

[Løsburn.]

gjort tidligere, og at de yder deres til, at denne nye verdensorden får en stabilitet indbygget i sig.

For at få gennemført denne i-o-u-politik tror jeg, det er meget vigtigt, at man arbejder inden for EFs regie. Heller ikke her er Danmark stort nok til selv at gøre så forfærdelig meget, men vi kan ved at påvirke vore partnere i EF i denne retning være med til indirekte at føre denne politik ud i større cirkler, så også her er det altså vigtigt for os, at vi ligesom først arbejder i EF over for vores partnere dér og derefter går videre ud over EFs rammer.

Jeg skal slutte med at sige, at vi er enige i principperne i den redegørelse, der er fremsat, men at vi stiller os skeptiske over for udvidelsen af antallet af modtagerlande. Vi henstiller, at vi arbejder så meget, vi kan for at få fremmet afbindingen. Vi henstiller, at man gør så meget, man kan for at opretholde den frivillige indsats. Vi henstiller, at man bruger EF i så stor udstrækning, som det overhovedet er muligt, og endelig henstiller vi, at man gør, hvad man kan for at få trukket o-landene ind i hele dette arbejde.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil først og fremmest takke udenrigsministeren for redegørelsen, ikke mindst fordi ministeren ligesom har taget det snævre sigte fra forespørgslen og taget problemerne op som en helhed. Hermed er det ligesom lettere at placere den direkte bistand i forhold til hele det store felt, der hedder forholdet til udviklingslandene. Med større og større vægt vil denne side af udenrigspolitikken trænge sig på med større og større indflydelse langt ind i vor egen hverdag. Danmark kan være med til at forsøge at løse op og finde udveje i samarbejde eller være med på den hårde linje, som ikke mindst USA og Vesttyskland ofte har gjort sig til talsmænd for, den linje, der i sin konsekvens vil føre til konflikter i verdensmålestok.

Kolonialismen i sin klassiske form er ved at forsvinde. Undertrykkelsens værste rester i Rhodesia eller Zimbabwe, i Namibia og Sydafrika bekæmpes og er på vej bort. Men hvad så? Skal en neokolonialisme, en nyimperialisme, en øget dominans fra de multi-

ationale selskabers side overtage kolonimagternes plads? Eller skal Danmark være med til at prøve at bekæmpe disse tendenser?

Der tales meget om den nye økonomiske verdensorden både i FN og i den internationale debat. Det glæder mig, at vi nu fra dansk side har indtaget en noget mere positiv holdning over for dette betydningsfulde forslag fra 77 lande-gruppens side. Det er væsentligt, at dette katalog over u-landenes ønsker, affattet, som det er, som en art kompromis mellem disse lande, kommer til at danne grundlaget for det nødvendige arbejde med at opnå en bedre fordeling af goderne mellem Syd og Nord. Det væsentligste er efter min opfattelse, at man når frem til en forståelse for nødvendigheden af en international økonomisk planlægning, hvor kræfternes frie spil og den absolutte markedsmekanismes funktion indskrænkes til fordel for ting som større stabilisering af forholdet mellem priser på råvarer og industrivarer, større adgang for u-landene til at udvikle en industrieksport baseret på den for dem mest gunstige teknologi, at deres økonomi ikke undergraves af den internationale valutapolitik, og at den ydede bistand ikke gøres illusorisk på grund af de for nogle landes vedkommende helt enorme gældsforpligtelser.

Jeg vil i denne forbindelse nævne, at det efter vor opfattelse er en opgave for Danmark at gå ind for u-landenes krav på dette område, hvad gældsforpligtelsernes afvikling angår, på UNCTAD-4 på linje med Sverige.

Hvordan denne dialog mellem Syd og Nord end kommer til at forløbe, én ting er sikker: enten fører den til større plan i økonomien og væsentlige indrømmelser fra i-landenes side, hvad udviklingslandenes krav angår, eller også styrer vi frem mod en katastrofe. Det er vor opgave at gøre, hvad vi kan for at presse de rige vestlige lande i retning af samarbejde med de få, men ikke helt uvigtige muligheder, vi har.

Ministeren kom med lidt bitre bemærkninger om Sverige og det nordiske u-lands-samarbejde. Har vi ikke gennem medlemskabet af EF fremprovokeret Sveriges holdning her? Jeg kan ikke nære mig for alligevel at pege på, hvor stor en indflydelse et lille land som Sverige har opnået internatio-